

BALVART DE SITGES

• SEMANARI CATALÀ •

REDACCIÓ Y ADMINISTRACIÓ: Cap de la Vila, n.º 5, 1.º

DELEGACIÓ A BARCELONA: Doctor Dou, 15, entressol, 1.

PREUS DE SUSCRIPCIÓ: SITGES, trimestre. 150 ptas. — ESPANYA,
id. 2 id. — ESTRANGER, any, 12 franchs.

Anuncis, Esquelas, Remitits y Reclams, a preus convencionals.
Els de la primera página se pagarán doble.

NO SE TORNAN ELS ORIGINALS

Any II

Sitges 4 de Maig de 1902

Núm. 40

PERSIANAS SE COLOCAN A 8 cèntims pam quadrat

Llana de 1.ª classe a 30 ptas. l'arroba. Telas de matalàs a 5 rals cana

Cistellas de totes classes. Alfombras y tota classe d'estoras

PREUS BARATÍSSIMS. Esparteria de A. ESCOLÀ. Carrer Major, 44, SITGES

Gran Relotjeria y Joyeria

EL REGULADOR

Inmens assortit en objectes propis pera regalos

Carme, 1, y Rambla de las Flors, 37.-BARCELONA

Antoni Marti y Escala

SASTRE

Tinch el gust de participar als meus clients y al públich en general haver rebut un abundant assortit en gèneros de última novetat pera la temporada d'istiu.

Diputació, 368 y Lauria, 59, 1.ª, 1.ª

Despedida de dol que feu Mossen Joseph Cardona en los funerals que 's celebraren dimecres passat en sufragi de l'ànima del doctor Robert (q. a. c. s.)

Ha comensat (l'orador) per dir que no devian haver escullit a ell perque 'ls acompanyés en aqueix acte de dol y d'homenatge tributat al doctor Robert, quant sentia encare en lo profons del cor la punyida que li causà l'esglayadora nova de sa mort; lo dia 11 d'Abril serà sempre més un dia de dol per Catalunya, per Sitges y també per l'orador; exposà que no pretendia fer l'oració funebre del gran patrici, ni tant sols presentar una silueta de la figura del gran doctor Robert perque quant lo sentiment domina la rahó, las ideas mes que de la pensa surten del cor, lo millor elogi funebre ha sigut lo dol qu'ha manifestat tot Catalunya y fins lo mateix Estat Espanyol, com també l'acte de Sitges ab que aqueix matí ha vingut en lo Sant Temple a enviarli una llàgrima dels seus ulls perfumada ab una oració dels seus llabis sobre las cendres de tant gran patrici.

Manifestá com tot lo del mon era mudable, res hi ha estable fora de Deu y fent un hermós parangó ho comparava ab lo cel qu'ara 's veu seré y rublert d'estrelas, ara trist y boirós, ja iluminat per lo llamp, ja per l'iris, ja per lo sol, ja per la lluna, ja fosch com una cambra funerària; ho compará també ab lo mar que ja 's presenta blau com lo mantell de la Verge, vert com l'esmeralda, irissat com l'últim crepuscol de la tarde, blanch y espumós com flor, de llet de nereyda, negre com una gola de llop.

Bé ho sabem que la vida es com una sombra que

passa, un vapor que 's dissipa, una flor qu'es despulla; no hi podem confiar massa ab lo qui pot encararse com una aucella en l'espai, com un baixell en la mar sens deixar altre rastre que las bonas obras, pero, qu'homies del tremp de 'n Robert un no pot menys qu'admirarlos y aplaudirlos en vida y plorarlos després de morts; puig que fou ell una verdadera gloria llegítima, per lo seu saber, per la seva virtut, per las sevas creencias, ja que va estimar la ciencia propagantla ab fé, va estimar l'honradesa fentse esclau del deber, va estimar la virtut essent un bon cristià y va estimar la patria sacrificantse per ella; ab la seva mort lo mont ha perdut un sabí, la medicina un sacerdot, l'humanitat un pare y Espanya un home veritat, un esprit alt, un caracter viril, un almogavar del pensament, y la nostra terra, Catalunya, ab sa mort ha perdut un apóstol y la blanca Sitges ha vist perdre lo seu fill mes gran y predilecte.

Nos recordá l'orador qu'encara estava humida la p'oma ab qu'escribian lo seu nom nombrantlo fill predilecte de la Vila, encar es fresca la memoria del jorn en que li dedicarem lo Passeig de la Ribera, encar se sent l'olor de festa del jorn en que celebrarem l'inauguració del hermós saló de nostra casa comunal en qual día (com nos fa recordar) nos digué que si no 'ns podia donar un saló de cent, nos donava un saló de deu, encar se sent lo rumor dels aplausos, en que Sitges s'unia als aplausos de tot Catalunya y a l'admiració del Estat Espanyol quan e'l retornava del Parlament coronat de llorers en que s'hi amagava alguna dolorosa espina, y mentres nostres oïdos están impresionats ab aquell crit unaním de que ell havia d'esser l'esperança de la patria en temps tant calamitosos com los d'avuy, nos desconsola soptadament lo retruny tetric y melancolich de la campana que toca a mortis per ell.

Aquí (l'orador) fá l'història del doctor Robert en sos primers anys a Sitges, comensá a ferse home en aqueix terrer, jugant de petit en nostres carrers y aquestas sagradas parets qu'ens circueixen soa testimoni viu de las primeras pregarias que surtiren d'aquell tendre cor, si, Sitges pot llegítimament gloriarse de contar al doctor Robert entre sos fills, perque en sas venas corria sang sitgetana puig que per espai de tres cents anys los fosars de la vila guardan los restos que constituïxen l'arbre de generació, de qual generació havia de sortirne lo gran Robert, y l'archiu parroquial es una prova inequívoca de lo que 's pretent probar ja que hi constan totes las partidas referents a la familia Robert, inclosa la partida de pila del doctor que de Tampico fou tras-

ladada aquí Sitges a fi de que en temps esdeveniders lo doctor Bartómeu ab orgull pogués dir com deya ab boca plena qu'era Sitgetà.

Respecte la ciencia del doctor Robert (l'orador) feu esment de sa brillant carrera, de que al any xexanta cinch, al entrar al Hospital de Santa Creu, era venerat dels deixebles, envejat dels doctors y de que propagava sa ciencia ja en conferencias particulars, ja en centres publichs; que 'l nom del doctor Robert no sols era conegut a Espanya si que també al extranger com Berlín, Bruselas, San Petersburg y ara mateix nombrat Vis-president del Congrès-medich de Londres; sas obras publicadas, podrian formar reunidas una *Summa médica*, ell serà l'etern consultor dels metjes, pero lo distintiu de la ciencia del doctor Robert no es aixó; altre cosa lo constituïx y es que si en lo mon hi ha dos classes d'eminencias ó de genialitats la de l'intelligencia y de la práctica, ell las ha reunidas totes dos, ell exerceix sa professió, no per amor a la pesseta sino per cumplir ab lo deber per fer bé a l'humanitat y aixís veyém de que en la casa del malalt hi portava quelcom mes que 'l remey per la enfermetat ja que mes que 'l filantrop que fá lo bé per especulació, ell animat ab l'esperit cristià, ab l'esperit de caritat, se presenta al capsal del llit, dols carinyós, amable y amagant que la mà esquerra no ho sábiga de la dreta, allarga l'almonya per la familia necessitada.

La norma del doctor Robert (segueix l'orador) han sigut sempre la ciencia, lo deber, la virtut, l'honrades y per aixó se feya estimar de sos deixebles y admirar de sos mestres; (aixó en sa vida científica.

Se sent per totes quatre parts de nostra desgraciada terra lo crit de regeneració y aqueix home de cor noble y senser que may havia figurat en lo camp de la política atret per la noblesa de la causa y famolench del bé de la Patria, se lliens en aras del sacrifici per regenerar a la Patria; sempre recordará Barcelona son pas per la Casa comunal no volguen, per cap concepte fer conxorxa ab los que han enganyat a tots los que han posat fé als seus programas, ni ab los que no han impedit que l'immoralitat entrés en las portas de l'administració essent lo premi d'aquesta exemplar conducta que la veu de tot un poble lo fes representant en las Corts per sa enteresa y virilitat a tots aquells a qui dirigia la paraula, portant en si mateix encarnada l'idea y l'aspiració reivindicadora de nostra terra.

Es conegut en lo parlament y a pesar de trobar així adversaris (y dich adversaris perque d'enemichs no 'n tertia, perque perdonava) sa figura es respectable y respetada essent tingut per polítich de sa criteri y de nivell superior a molts que figuran en esferas molt elevadas.

Per últim era bon cristià, regenerat ab las ayguas del bauisme, inclinat per sos pares en las prácticas de la Religió se pot molt ben presentarse com a model de joves, espill de fills, mirall d'esposos y de pares ja que aquesta educació religiosa havia rebut de sos passats y

EL NEN

Joseph Llauradó y Planas

¡Ha pujat al cel, als 17 mesos d'edat!

Sos desconsolats pares, Simó Llauradó y Josepha Planas, avia paterna, Concepció Clará, avis materns Joseph Planas y Josepha Catasús, oncles, cusins y demés parents, participan á sos amichs y coneguts tan sensible pérdua, ocorreguda el dia primer de Maig, d'aquest any.

ell fielment l'ha trasmesa á sos fills y en prova de lo que dich, es l'acte que per consol de tots tinch obligació de referirvos y es que lo dia avans de morir coneixedor perfectament de que l'enfermetat que'l aqueixaba tindria un trist desenllás, com á bon catolich, com á creyent va confesarse ab lo senyor Canonge Ribas donantse á coneixer al sep. rarse del confessorari dihent al confessor que era lo doctor Robert y que ho tingués present per lo que podria venir.

Senyors, las virtuts dels fills son l'alabansa de's pares com diu Virgili y las virtuts dels ciutadans son l'alabansa de's pobles y per aixó las virtuts del vostre doctor Robert es l'alabansa de vostra Vila; pero lo doctor Robert ha mort, que dich ha mort, no, lo doctor Robert no morirá si es vritat que son cos está en la fosana pero lo seu esprit, es de creuer, qu'anat á buscar lo premi de sas virtuts, aixís com la papellona trencant la cloca y prenent color sas alas, vola per los espays, aixís també l'ánima del doctor aqueixa ánima ab que penava, ab que peneirava los secrets de la ciencia, ab que s'havia fet gran devant dels homes, ha volat á las regions de l'eternitat y la seva memoria no será may borrada y per aixó feu molt bé (nos digué l'orador) en volguer aixecarli un monument; aquíx monument l'havéu aixecat ja en vostre cor, pró convé que la seva memoria sigui grabada en bronze y en marbres perque las generacions del pervindre, recordin que nostre patria ha tingut un home gran, un home sabi, un home honrat en tota l'extensió de la paraula.

Digué l'orador que havia vist lo cadávre del doctor Robert moments ants d'enterrarlo, havia vist aquell cadávre rosat per los plors de la patria, l'havia vist vestit no ab la toga de catedratic, qu'hauría indicat l'home docte en sa professió, sinó vestit ab l'habit de la Mercé qu'indicava l'home creyent y al mateix temps recordava l'ordre catalana aquell'ordre dels fills de Pere No'asch, Jaume lo Conquistador, Berenguer de Palou (y com feya notar l'orador) semblava una concepció divina, una ocurrencia celestial mirar al doctor Robert servintli de mortalla aquella vestidura blanca com l'ánima del just ensemps q e semblava lo cristiá practich fins després de la mort, despertava l'idéa de que aquell vestit era l'uniforme que usavan los redemptors dels cautius y (l'orador tot pregant va pensar quant bé li escau al doctor Robert per mortalla lo vestit de redemptor quant tant va treballar per la patria morint suspirant per la redenció moral, administrativa y política de nostra terra.

Aquí l'orador va aixecar una fervent pregaria al Altíssim per la gloria y descans etern de l'ánima del difunt donant las gracias als concurrents en nom de la familia y excitant al mateix temps á n'els fies á fi de que lo tinguin present en sas oracions.

Requiescat in pace. Amen.

PASCUA ⁽¹⁾

¡Quin paisatge més hermós alegrave nostre viste!

(1.) Article retirat de números passats per excés d'original.

Les camarelles del Prado pujaban la carretera del Molins. Acompanyats per la copla y seguits d'una munició de minyonets anavan fent son camí els joves de la colla conversant y fent gatsara barrejats entre las noyas, que aixegides y alegroies pujaven ab dalit per assolir aquella plasse ahont airoses dansarien un cop la copla n'arranqués ab un pet de bellugadís vals.

No obstant hi el burgit, en Ramonet feu sa ruta sol, trist y cap cirós, la vista fixa en una parella que amorosa y joganera pujave á pas de tortuga per lo costat oposat de la polsosa carretera.

Per fi trepitjarem roca y la flairosa olor de las floridas farigoles s'infiltrave ja en nostres poros.

Allá l'alegria estave en lo seu punt. Grupos campestres es veyen per tot arreu; families enteres, noyes hi joves tots reunits y assentats en terra beraven ab dalit aclamant ab gran cridorie l'arribada de l'estol de cantaires que ab la típica bandera dels mocadors de seda, al devant, y ab els coves de la teca venian á acabar d'arrodonir aquell pintoresch conjunt....

L'orquestra havia comensat ja la sinfonia de las caramellas, y el jovent es disposava á ballar.

Varias veus s'ohiren. «Ramone», deyen, puja hi agafa la senyera; y als pochos moments es veye sortir dalt d'un dels molinots, la figure d'en Ramonet, que vestit de negre y cobrint son cap ab la roija barretina, pujave tot tremolós la bonique bandere de la cole.

«Amunt Ramon, li deihen sos amichs: ¿Qué no pots? sembla que tinguís por! Vajja, pujabé, depressa hi que boleiji ben bé. Ell que no havia deixat d'ullar á la fogose parella que s'anava acostant á la plassa, sentint los crits de sos companys que tot ho ignoraven pujá en una arrebolade la seue bandera, l'aixecá ben alta, la feu volejar, doná un fort crit de ¡Visca las caramellas del Prado! hi mancantli forses caigué el anarla aplanar enredat en los violats colors dels sedosos mocadors.

Un gros crit sortí de la boque de totes les dones. L'orquestra pará en sech y tothom esprescipiá al peu del molí.

En Ramonet s'havia tot fet ma'bé, el cop sofert per la caigude havia sigut de mort, tothom s'interesave per ell, y tots á la vegade no comprenían son desfici.

Tu en tens la culpa, Mercé.... Tú y ningú més, traidorota, deixe el pobre jove tot sanglotant en son desvari.

Tan que jo t'estimo.... el tinch de matar á n'en Joanet... si ell me l'apressa.... y á ne'ls lladres, jo els mato.... Jo en mort Mercé... tú no m'estimes

La febre s'havia apoderat d'ell y quatre de sos amichs el ficaren en una tartrane per portarlo á case seue, mes de repent; lo sorpresa fou gran, una noye moreneta y ben fete, baixave corrents despentinantse y xisclan com una boija, obrint la porta de la tartrane al temps que deixe el vuy no m'el pendreu... l'estimo si pobret... y ell no ho sabia, y agafant son cap, l'acariciave posantlo demunt sa falde, ompintli de petons barrejats ab do'ges llágrimas.

Aquella noye era la de la parella que tenie embabiecat an en Ramonet era la Mercé á qui ell estimave ab tot son cor.

Lo cavall arrancá un trot llarch y lo vehicul desaparagué. Tothom havia quedat trist, y ningú s'havie recordat mes de tornar á brenar. Els aucells s'aprofitaren. La música havia plegat las solfas. y aquella hermosse encontrade anave quedant abandonade per la

gent qu'en llargue carrere omplie la blanquiose carretera; tot fent comentaris del llastimós incident.

El silenci en la vila blanca, sempre alegre y riallera, era gran.

El ball de caramel'as s'havia sosples, la casa del malalt era visitade per la gent qu'entrave hi sortie seguint interesantse per l'infortunat jove.

A dalt en son cuarto jeye ell vetllat per sos amichs; el desvari seu seguiye, en tant la Mercé plorave á llágrime viva condolguentse de no haverlo sapigut estimar enllepol'ada per lo boato d'en Joanet á qui malehia y despreciave....

Al s'endemá les campanes tocaven á mort. En Joanet veyentse menyspreuat per tothom per los molts disgustos qu'havia donat al poble, veyent rodo'ar per terre son orgull de Conquistador hi agombol'arselihi á son voltant les malediccions dels coneguts que'l tenian per un esgarria crias s'havia pegat un tret de revolver á l'ombra d'els molinots.

En Ramonet s'anava curant.

S. C. P.

Pascua de l'any 1902.

PREGARIA

El toch de las campanas
es toch de funeral
solemne y de primera.
¿Qui scrá e! tal mor'al?

Entrem á veure 'l temple.
¡Quin dol, y cuanta geat!...
Un poble hi ha que resa:
resa y plora juntament.

Segueix de las campanas
el toch del funeral.
¡S'ha mort el Fill de Sitges.
Robert y Yarzabal!...

Jun'temhi la pregaria
per ell, ab fè y anhel
Si gran fo' baix la terra,
mes gran portem'lo al cel.

F. HUGUET Y MAIMER.

Si ges, 30 d'Ab il, d. 1902.

INTIMA

Si 'n fá de temps que no t' he vist.
Res sé de tú; no he rebut més ni un mot;
no més oblit.

Qui sap si te 'n recordas de quan juravas estimarme ab tot el cor, ab tota l'ánima.

Y jo, que era ignocent, gardenia superbirosa, — m'ho creya lo que deyas; escoltava tas paraulas ab igual atenció que'l nen escolta compungit el consell de la mare

Si 'n fá de temps que no t' he vist.

Si me n'has fet de mal y encar t'estimo.

Si algún jorn te vegés, potser te faria llástima.

Mes si ja no t' deuré veurer més; si no ho sabrás que pensant en tu mie migro, flor que m'anemorares boijament, flor que 'm portares l'alegria de sobte per convertirla després en eterna tristesa.

Que voltas y hi passat pel jardí blau, com deyas tu al jardí de casa.

Quántas vegadas he escoltat ab atenció profunda, el dols resar de l'aygua per veurer si 'm deya quelcom per mi ignorat.

Encare hi vaig vora del sortidor, encare, més are hi vaig y ploro, no rich ab rialla de joia com avans..., com fá molt temps.

Encare hi surto al jardí, sino que are ixo de nit, quan surten els estels que 'm semblan llágrimas.

Si 'm vegessis plorar tal volta tendrias compassió de mí.

Més, nó; á las donas, las llágrimas dels homes us fan riure.

NARCÍS GILI GAY

Grants Magatsems **LAS INDIAS**

CANUDA: 17, 19 y 21 (Prop la Rambla).—BARCELONA
LLANERIA, SEDERIA, LLENCERIA Y NOVETATS

Sederia, Grants Existencias, Llaneria

Cortes de Satí Duquesa	desde 45 ptas.	Cortes de Armuraf	desde 6 ptas
» » Flor de Lyon	» 40 »	» » llana novetat	» 7 »
» » Ratchimir	» 37'50 »	» » Liberti superior	» 15 »
» » Panyo de París	» 35 »	» » Cotelet moda	» 20 »
» » Damasco (dibuixos grants)	» 30 »	» » Flor de llana y Seda	» 25 »
» » Damasé	» 22'50 »	» » brodatats novetat	» 30 »

¡GANGA! Mantellines blonda desde **3'50 Ptas.** **¡GANGA!**

GRAN EXIT

VERMOUTH BALOMI

caixa de 12 ampollas **22'50** ptas.

ampolla. **2'50** »

B. Carbonell y Batlle

Plassa Marqués de Mont-Roig, 1

Sessió del Ajuntament

Celebrada el dia 29 d' Abril

El saló presentava l' aspecte de las grans solemnitats. Presidits per D. Cayetá Benaprés, estavan presents tots els regidors, esceptuant el senyor Carbonell y Company. Entre el públich s' hi notava mes animació que en las passadas sessions.

Llegida y aprovada l' acta en mitj de glacial indiferencia, el senyor secretari ab detriment de la alcaldia, comensá á fer la *calandria*, enrahonant pels colzes, dirigint discussions y presidint de fet la sessió.

Varen presentarse algunas facturas de viatges del Jutjat Municipal, y de las gorras dels Agutzils, que en Mitjans s' estranyá molt que encara no fossin pagadas demanant que tots els gastos que fassi el municipi 's paguin desseguida á fi de evitar el *bum bum* del poble rondinayre.

Se llegí una R. O. encaminada á fer més equitatiu l' impost de consums, basantse en el cens de la població.

En Joan Mitjans demana la paraula per manifestar el disgust que ha ocasionat á sos correligionaris, la suspensió, per ordre gubernativa, del meeting que teniant preparat pel primer de Maig, atribuintho tot á intrigas de l' autoritat local.

El senyor Benaprés protestá d' aquesta afirmació, retirant el senyor Mitjans las sevas censuras, pera dirigirlas á las autoritats superiors.

Per fi de festa el president, manifestá als regidors socialistas, que havia consultat á sos companys de consistori la conveniencia de celebrar el 1er de Maig colcant *cobrellits* al balcó de la Casa de la Vila, y la bandera al baluart, obtenint com es de suposar una resposta negativa.

En Mitjans al sentir aixó s' arreglá el coll de la camisa, estussejá, y pronunciá un discurs que produhi l' afecte d' un narcotich á tots els regidors. En Benaprés per ferlo content, li va donar esperansas de que potser colocarian la bandera, quedantse per tant en Mitjans sense *cobrellits*, y el públich sense sapiguer com acabaria aquell sainete.

Després de la sessió per informes que tenim de bon origen va tractarse novament de fer sortir aquells *elevats personatges*, pero en Mit-

jans va oposarshi, alegant que per fer els *gants* se basta y sobra ell tot sol.

NOTICIAS

El dia 23 d' aquest mes, devant de la Comissió mixta de reclutament tindrà lloch al Palau de la Diputació de Barcelona, el judici de excencions dels joves d' aquesta vila, y de tot el districte de Vilanova, pertencients a's reemplaços anteriors y el actual.

La nota discordant, entre las manifestacions de condol que hi hagut á Sitges, ab motiu de la mort del doctor Robert, l' ha donada el nostre confrare, el periódich del *chantage* que 's publica en aquesta vila. Ab tota la mala fé, que nosaltres de bon grat li perdoném, ha deixat de publicar la part manifesta que la «Agrupació Catalánista» prengué en el sentiment general, que com es de suposar va esser la entitat que més exteriorisá en sos actes, la fonda pena que á tothom aclaparava.

Las provas de simpatía que 'l públich ens ha dispensat, aixis com las espresivas cartas que hem rebut abominant de procedir tant innoble, son la millor sanció que podía darse á la conducta indecent seguida pel periódich de referencia.

El regidor senyor Carbonell y Company, en la sessió del Ajuntament celebrada el dia 29 del prop passat Abril, va dirigir una pregunta á la presidencia, que avans de fer pública, hem volgut sapiguer quin concepte mereixia á «El Eco de las Clavegueras.»

Pero com aquest ab l' imparcialitat que 'l caracterisa no n' ha dit ni una paraula, creyem just consignar que el senyor Carbonell y Company va estar oportunissim, fent notar l' estranyesa que li causava l' haverse presentat uns comptes endarrerits en concepte de gastos de escritori, ab més motiu, existint en els respectius presupostos una partida molt crescuda pera atendre degudament als esmentats gastos.

Aquesta *banderilla* sigué la que posá negutós al secretari y demés companys de g'orias y fatigas.

La familia del doctor Robert ens demana que, molt agrahits per las demostracions d' afecte y part activa que tota la vila ha pres en lo seu dol, y sentloshi imposible donar las gracias particularment ho fem en nom seu desde nostras columnas.

Encarrech que cumplim ab moltissim gust.

El governador civil senyor Manzano va prohibir la celebració d' un meeting que 'ls socialistas d' aquesta vila tenfan preparat pel passat dijous, ab motiu del primer de Maig.

Ab l' objecte d' honrar la memoria del doctor Robert, la revista «Lo Teatre Catalá» ha patrocinat l' idea d' obrir una subscripció de caracter popular ab quotas desde 0'50 á 5 pessetas, suma que 's destinará á premiar l' autor del millor projecte de monument al doctor Robert, quin concurs se celebraria en aquesta vila l' dia 24 d' agost vinent, diada de Sant Bartomeu, entregantse ademés al autor premiat un artistich dip'oma.

Pera fallar en dit concurs se designaria un Jurat compost de personas competents.

L' Ajuntament ha acceptat gustós la iniciativa de «Lo Teatre Catalá.»

El conegut publicista don Antoni Garcia Llanó ha publicat ab lo titol de *El Cau Ferrat* un follet de gran interés descriuint la colecció de ferros antichs que don Santiago Rusiñol posseheix en son artistich museu d' aquesta vila, tan coneguda de viatjers y artistas. L' autor fa una descripció en ext em pintoreca del *Cau Ferrat*,

en forma que serveix admirablement de cicerone als aficionats á las arts del passat.

També hi ha quatre reproduccions del interior del *Cau*, obra del malogrado arquitecte don Francisco de A. Rogent, un retrato de fototipia de 'n Rusiñol, y una escullida colecció de fototipias, en número de 30, reproduhint els mes importants exemplars de la colecció Rusiñol, entre ells lo célebre picador de la Casa del Arcediá y típics candelabros dels segles XIII y XIV. La portada es bellíssima, contenint un bonich dibuix alegorich de Triadó.

L'obra, qu'ha sigut editada lujosament per la Llibreria Artístico-Científico Industrial de don Joan B. Pons, de Barcelona, la recomaném als sitgetans, perque honra á la nostra vila, ja que s' ocupa ab grans elogis del monument tant estimat que 'n Rusiñol va fer construir á Sitges, y que tanta gloria y renou'ens ha donat.

Entre las visitas á nostra blanca vila, aquesta setmana, podem ateguirhi la del notable organista del conservatori de Marsella, don Alexandre Troughs. Sabem que ha sortit ben impresionat, desitxant no sigui aquesta l' última visita.

Fa alguns días que 's nota una forta baixa temperatura degut á las calamarsadas que han caigut en aquesta comarca.

El dimars va arribar á quedar blanch el pla de Campdussens.

Els aficionats del «Rebrot» el dia primer de Maig varen fer una excursió en «El turó de la Morella» desde quina altura van disfrutar del bonich panorama que s' ovira.

Els nostres distingits amichs, els esposos don Simó Llauredó y Clara y donya Josepha Planas y Catastís, han tingut l' immensa desgracia de perdre al seu tendre fillet Joseph, preciosa criatura de un any y mitj d' edat, quant constituïa una falaguera esperansa pera sos pares amatíssims.

L'acte de l' en'erro que 's verificá el passat divendres, desde l' domicili de Barcelona á l' estació de Fransa, y l' enterro de l' estació de Sitges al Cementiri se vegeren molt concurreguts, prova evident de lo molt que ha sigut sen ida aquesta desgracia y l' sentiment ab que s' ha vist el dol de la familia.

Hi havia varias coronas colocadas en un preciós *landeau* cobert de b'anch, expressivas ofrenas dels seus pares, avis, oncles y demés familia, y entre ellas, una de nostre estimat company don Joseph Planas acompanyada d' una sentida dedicatoria escrita en catalá.

Enviem al alligits pares l' expressió del nostre mes sentit condol.

S' han fixat els días 11, 12 y 13 d' aquest mes, pera el cobro del segon trimestre de la contribució en aquesta vila.

Pera promoure la subscripció del monument del Doctor Robert á la Isla de Cuba, s' han nombrat las següents comissions:

Habaea: Don Prudenci Ranell y la Societat de Beneficencia Catalana y Balear.—Santiago de Cuba: Don Carlos Vidal, Antoni Batlle, don Joseph Gorgas y el Centre Catalánista.—Guantánamo: Don Cristófol Branet, don Cristófol Mestre, don Rafel Blay y don Joan Petit.—Manzanillo: Don Bartomen Roca y Tasis, don Miguel Mesre y don Pere Juliá.

Ademés s' han enviat entusiastas comunicacions als principals Ajuntaments y entitats catalánistas de Catalunya, invitantlos á pendre part en la subscripció.

A Romea s' ha estrenat una obra d' en Rusiñol intitulada «Els jchs florals de Canprosa», que á pesar de denotar l' ingeni del gran artista, no 'ns va convence, per cerlas exageracions poch meditadas contra ecasas que s' n la esencia d' un poble. No 'n parlém més ex ensament perquè estimém massa á n' en Rusiñol.

A la vigilia del primer de Maig s' enviá á aquesta vila un contingent de guardias civils pera conservar l' ordre, fent treurer las iluminarias y adornos que hi havia al local del Centre Socialista de la Ribera y fent tancar las portas del local. Els socialistas demanaren permís per anar á fer un brenar á fora, pero els hi fou negat. Tanta espectació de foras sigué molt comentada pels sitgetans, puig era ben segur que no hi haguera hagut cap desordre.

Días enrera va visitar aquesta vila el gran artista català don Alexandre de Riquer, acompanyat de varis companys, havent visitat detingudament el Cau Ferrat y quant de notable enclou aquesta vila. També visitaren la artística torre de Garraf.

Ha sigut molt ben rebuda la noticia de que el «Foment Sitgetà» ha acordat construir dos chalets, de forma senzilla y elegant, pera quin efecte ha iniciat la suscripció de accions de cinquanta pessetas, ab l'objecte de que 'n puguin adquirir els industrials.

Els funerals del Dr. Robert

Si en tot acte religiós qu' els catòlics fem celebraf en sufragi del ànima d' algú de nostra familia, hi veyem no solament la tristesa produida pel recort d' aquell ser estimat, sinó tambe el consol motivat per las mostrás d' apreç del nostres amichs, qu' ens acompanyan a las nostras oracions pera concedir la salvació de l' ànima del difunt; en els funerals que la nostra vila ha celebrat en sufragi del seu fill predilecte, aquets dos sentiments de tristesa y de consol s' han pogut apreciá d' una manera ben palpable.

En tot Catalunya s' han celebrat funerals pel Doctor Robert, per tot Catalunya ha perdut un ser estimat, nosaltres hem assistit als de Barcelona y als de Sitges, tots ens han impresionat, pero de diferent manera; en els de la capital catalana aquella gran generació feren comprendre a nostra intel·ligencia la gran pérdua que experimentava nostra patria y el gran increment que havia prés la nostra doctrina, en els de Sitges, impresionavam nostre cor el veurer nostra vila confóndrer's en una sola familia resant pel més estimat dels seus fills.

Nostre temple estava seriosament endolat: en el fons del altar major s' hi destacava un Sant Cristo, la iluminació era espléndida. A dos quarts de deu comensá l' ofici, celebrant el M. I. Senyor Rector doctor Briquellé; la capella de música interpretá la inspirada missa del mestre Rossini, alternant ab el clero parroquial; durant l' ofertori que va durá molt temps, el senyor Cuscó deixá sentir al armonium la seva inspirada marxa fúnebre; després del ofici se resaren dos missas y la del perdó, durant las quals el mestre de capella, ab la cooperació d' en Salvador Robert van executar, entre otras triadas composicions, la marxa fúnebre de Chopin. Acabat l' ofici y las missas s' entonaren per la Reverenda Comunitat solemnes respousos, que revestiren gran solemnitat, gracias al gran número de sacerdots forasters, entre els que recordém l' archiprest de Tarragona. Una gran generació ompli constantment la iglesia, estant representadas totas las classes socials; en la impossibilitat de citar noms, ferém menció de las corporacions que estavan representadas.

En el presbiteri hi havia l' Ilustríssim Ajuntament en corporació, y la ilustre junta d' obra.

El dol d'els homes estava presidit en primer terme pel Rvd. mossen Cardona, els fills polítics, senyors Fill. Perpinyá y Agapito Casas, el germá don Francesch y el seu cusí don Enrich Busquets, y en segon terme per la Comissió central del monument don Felip Font.

El de las donas el presidian dos de las fillas, la cunyada donya Dolors Vilanova y demés familia y en segona fila hi vegerem las senyoras dels de la Comissió central.

Hi havia la casi totalitat dels socis de l' Agrupació Catalanista; una gran representació de l' Associació de San Lluís Gonzaga dignament dirigida pel celostíssim vicari d' aquesta parroquia Rdn. Pere Cerdá.

«BALUART DE SITGES» estava representat pels redactors senyors don Joan Armell, don Salvador Olivella, don Miquel Gorgas, don Rafel y don Gonzalo Massó y acabats els funerals, pujá al presbiteri al objecte de doná las gracias a la concurrencia el reverent doctor Cardona. Els qu' havíam tingut la sort de sentir al infatigable cantor de Deu y Patria, compreníam perfectament l'espectació que regnava per admirar al sabi orador sagrat.

De la seva oració notabilíssima que va conmourre a tot l' auditori, en publicuem un extracte, prés ab notas taquigráficas pera que els lectors s' en puguin formar una idea una mica acabada.

La representació del «BALUART DE SITGES» que assistí als funerals es va creure en el deber de felicitá al doctor Cardona per el hermosíssim parlament a quin fi varem pujar a la rectoria, essent presentats per nostre amich Rnt. Pere Sardá y allí li ferem present la nostra humil felicitació, manifestantli que las sevas hermosas paraulas havían interpretat el sentiment de tots els sitgetans; va contestarnos agrañint sincerament las nostras felicitacions.

L'esmentada representació del «BALUART» felicitá igualment al digníssim M. I. Sr. Rector y demés clero parroquial que ab el seu desinteresat concurs contribuiren al major éxit y espléndides del acte.

«BALUART DE SITGES» dona fi a n' aquesta resenya donant mil mercés en primer lloch a la digníssima comissió qu' ha portat a cap la realiació dels funerals y en segon lloch a tots als que ab la seva assistencia han contribuít al major lluhiment dels mateixos. Ara resta solzament que tots els Sitgetants donguin forma a l'idea de perpetuar la memoria de nostre gran patri, tenint en compte que tot lo que fassin per ell, també ho farán per la vila, perque tant mes enlairat concepte es formarán els estranys de Sitges, quan més hagin treballat per enlairar al més esclarescut dels nostres fills.

SUSCRIPCIÓ

para eregir a la Vila de Sitges un monument al Dr. D. Bartomeu Robert y Yarzabal

Comissió de Barcelona

Joan Bofill y Martorell, 500 pessetas.—Pere Catus y Ferrer, 500.—Rafel Llopart y Ferrán, 500 — Joan Llopis y Bofill, 100.—Aleix Vidal-Quadras y Ramón, 1000.—Eusebi Güell y Bacigalupi, 500.—Estanislau Planás y Armet, 500.—Sebastia Vidal y Dimas, 100.—Magí Plá y Soler, 100.—Francisco Carreras y Robert, 100.—Antoni Carreras y Robert, 150 —Pelegri Masó y Bori, 100.—Isabel Ferrer Vda. de Catus, 250.—Manel Bofill y Martorell, 100.—María Bues Vda. de Catus, 200.—Antoni Catus y Bues, 150.—Joseph Plánas, 250.—Bonaventura Ferrer Vda. de Matheu, 500.—Joseph Matheu y Ferrer, 100.—Magí Matheu y Ferrer, 50.—Joan Matheu y Ferrer, 50.—Antoni Ferrer y Robert, 50 — Cayetá Bori y Benaprés, 50.—Agneta Llopis Vda. de Camp, 40.—Antoni Catus y Soler, 25.—Joseph Catus y Soler, 25.—Joseph Planas y Catus, 50.—Manel Oromí, 25.—Pelegri Pujol, 20.—Joan Puigdomenech de Ripollet, 50.—Antoni Batlle y Jané, 25.—Francesch Cardó, 100.—Bonaventura Robert y Durán, 100.—Rossendo Mestres, 25 —Isidro Gassol (fill), 100.—Joan B. Bores, 100.—Teresa Poch viuda de Martorell, 100.—Rita Soler viuda de Robert, 50.—Pere Catus y Ferrer, 25.—Francisco Catus y Ferrer, 25.—Joseph Ferrer y Catus, 25.—Jaume Hill y Feliu, 25.—Joan Soler, 5.—Joseph Rovira, 100.—Carne Golferichs viuda de Masó, 125.—Josepha Carbonell de Carbonell, 10.—Corina Lassus viuda de Jacas, 50.—Busquets germans, 25.—Manel Robert y Aldrofeu, 500.—Bonaventura Blay, 100.—Diego Polo de Lara, 5.—Total, 7.755 pessetas.

NOTICIAS RELIGIOSAS

Avuy Diumenge a las 5 de la tarde Novena a St. Antoni, Rosari, Mes de María cantantse al orge las Ave-Marias y lletretas.

Dilluns y demés días de la setmana a tres quarts de cinch continuarán las funciones del mes de Maig en la mateixa forma qu' ahir.

Dijous festa de la Asenció del Senyor, a las 8 del matí Comunió general de la Associació de Fillas de María. A las 10 ofici solemne y a las 5 funció del mes de las Flors.

Disapte a las 5 y mitja de la tarde exercicis de la Sabatina y Salve al Santuari del Vinyet.

De primer de Maig en los días feyners la Missa primera se comensará a las 7 del matí y la Conventual a las 9.

LA CATALANA

Compañía de seguros contra incendios y explosiones a prima fija
Establerta a Barcelona, Dormitori de Sant Francesch, núm. 5
EDIFICI DE SA PROPIETAT

GARANTÍAS: { Capital social 5.000.000 pessetas
Reservas y primas 13.294.501'73 pessetas

Fondos colocats en inmuebles a Barcelona y valores de major garantía

Sinistres pagats, 6.283 que importan 7.632.260'39 pessetas

AGENCIA DE SITGES: — VICENS MORANDO Y BERTRÁN

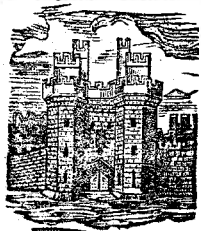
LA GRESHAM

Compañía Inglesa de seguros sobre la vida y de rentas vitalicias - Fundada en 1884
Pólissas indisputables Beneficis capitalisats Primas molt moderadas

La Gresham té constituhit el dipòsit exigit per las lleys fiscals y vigents com garantía per sos assegurats a Espanya.

Oficinas para Catalunya: PLASSA CATALUNYA, 9, BARCELONA.

A SITGES: JOAN AMELL, CARRER DE SANT PERE, 7

LA PALATINE

Compañía inglesa de seguros contra incendios, explosions y accidents

Oficinas para Catalunya, PLASSA DE CATALUNYA, 9 — BARCELONA

A SITGES, JOAN AMELL, CARRER DE SANT PERE, Número 7

La Salut es el tressor de la vida

El ANTI-FERMO cura radicalment els mals del Estómach. El ANTI-FERMO alivia y cura las enfermetats crónicas, Neurastenia, reglas difícils ó nulas, estrenyiments, malas digestions, inapetencia, debilitat general, impotencia, etc.

EL ANTI-FERMO

es un remey enérgich pera combátrer totas las enfermetats que prevenen de la impuresa de la sang, del sistema nerviós y del Estómach.

Després de haverho provat tot, no desconfihéu de vostra curació, donchs el ANTI-FERMO será la panacea de vostra salut y ab ell obtindréu robustés, energia y salut completa y evitaréu las enfermetats infecciosas.

Totas las familias deuen possehir una ampolla d' aquest marvellós remey. De venta en las principals farmacias y droguerías.

Dipòsit general pera Espanya: Companyia Química Farmacéutica, Rambla de Canaletes, 11, pral Barcelona. A Sitges, en las duas farmacias.

Ebanisteria de Salvador Olivella

SANT GAUDENCI (cantonada al carrer de Sant Bartomeu

En aquest establiment hi trobará el públich tota me na de mobles a preus baratíssims, tant els construhts com fets de encárrech.—Objectes pera regalos, picas abressaderas, transparents, Stors y tot lo concernen al ram d' ebanisteria. També 's fan adobs ab tota perfecció.—Preus y calitat sens competencia.

ECONOMIA—BON GUST—PERFECCIÓ
—PUNTUALITAT—